

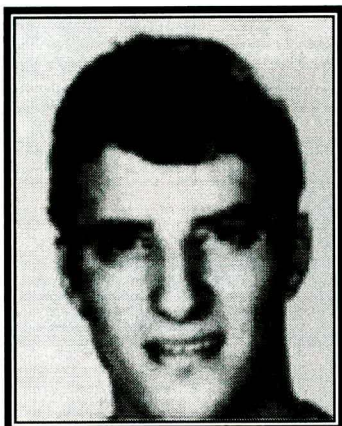

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל אורי כהן ז"ל

בן שולמית ומשה

נולד בירושלים

בתאריך ו' בכסלו תשכ"ב, 14/11/1961

התגורר בירושלים

התגייס בינואר 1980

שרת בחטיבת הנח"ל

נפל במלחמת שלום הגליל

בתאריך י"ט בסיון תשמ"ב, 10/6/1982

נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 21 שורה: 5 קבר: 1

הותיר אחריו הורים, אח ואחות

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן שולמית ומשה, נולד ביום ו' בכסלו תשכ"ב (14.11.1961) בירושלים. הוא היה הבן הבכור, ומילדותו שיתף עצמו, כגדול בין ילדי המשפחה, בעבודות הבית והחנות של הוריו. הוא למד בבית-הספר היסודי "גאולים" בתלפיות, ואחרי-כן המשיך את לימודיו התיכוניים בחוות הנוער הציוני בירושלים. הוא התעניין במקצועות מכניים ובבית-הספר הכין עבודות נאות. אורי עסק בספורט והשתייך לקבוצת כדורסל-נוער. הוא הצטרף לתנועת הצופים והיה פעיל במשמר האזרחי. אהוד היה על מוריו וחבריו בבית-הספר ובתנועה. כשהתקרב מועד גיוסו לצה"ל הצטרף לגרעין "אורעד" של הנח"ל, שהועיד עצמו להקים את קיבוץ "קדרים" בצפון ותקופה קצרה שירת בשל"ת בחניתה.

אורי גויס לצה"ל בינואר 1980. במיון בבסיס הטירונות נקבע לאורי כושר גופני לקוי. הוא לא השלים עם כך ועשה הכל כדי לשפר את כושרו. בעקשנותו השיג את מבוקשו ועבר את מסלול הטירונות בחיל-רגלים. הוא סיים את אימוניו בהצטיינות ונשלח לקורס מ"כים. אורי התגלה בכושר מנהיגותו. היה גבה קומה ובקולו העמוק והערב, בהופעתו השלווה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ובהתנהגותו העדינה השפיע על סביבתו. הוא הועלה לדרגת רב"ט ונשלח לשורה של קורסים, ביניהם קורס מרגמות. בינואר 1982 עלה לדרגת סמל במחלקת מרגמות.

כשפרצה מלחמת שלום הגליל היה עם היחידות הראשונות שהתקדמו בגיזרה המזרחית. בבקעת הלבנון, ליד הכפר לביא, הופצה יחידתו על-ידי מטוסי חיל-האוויר הסורי. אורי נפגע ונהרג ביום י"ט בסיוון תשמ"ב (10.6.1982). בן 20 היה במוותו. אורי הובא למנוחות בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו הורים, אח ואחות.

שר הביטחון אריאל שרון כתב עליו למשפחתו: "אורי שירת בחיל-רגלים בנאמנות ובמסירות רבה והיה אהוב על הכל". מפקד יחידתו כתב: "הוא הגיע ליחידה כמ"כ, ואי-אפשר היה שלא יבלוט בגובהו, בחוסנו ובעקשנותו לדברים שאינם קלים. משכמו ומעלה היה, עם בת-צחוקו המיוחדת". מפקד גדודו ציין: "אורי שירת בגדוד כסמל מחלקת מרגמות, שהוקמה במהלך האימון האחרון. הוא נחשב לאחד המקימים ומניחי היסוד למחלקה, שהוכיחה עצמה במלחמה. בלילה האחרון לחייו היתה שיחתנו מלאת עניין. הוא שאל והתעניין במצב והביע שמחה על שהגדוד הוכיח את עצמו. למחרת גילתה מחלקת המרגמות את יכולתה בפגיעות מדויקות - זו היתה פעילותו האחרונה כמפקד צוות המרגמות".

משפחתו הוציאה חוברת לזכרו.

" וַיֵּן הַזֶּה, אֲדָרָה בְּיַד הַזֶּה הַזֶּה.
 וַיֵּן זֶה אֲדָרָה בְּיַד הַזֶּה.
 בְּיַד הַזֶּה אֲדָרָה בְּיַד הַזֶּה.
 בְּיַד הַזֶּה אֲדָרָה בְּיַד הַזֶּה."

וְאֵם אֲדָרָה בְּיַד הַזֶּה - בְּיַד הַזֶּה
 אֲדָרָה בְּיַד הַזֶּה וְיַד הַזֶּה
 זֶה אֲדָרָה בְּיַד הַזֶּה - בְּיַד הַזֶּה
 אֲדָרָה בְּיַד הַזֶּה - אֲדָרָה בְּיַד הַזֶּה

(אמר שמו של חיים אלו/באב אל ואב)

(הרבה צדדים נכתבו על אומרים שפלו, על חברים אבדו, על צדדים שפלו
 על הגר החולב ולדו זכו כחיו לחיו ולצד משפחה. צינה שכדברים חיצונים
 על צדדים כל כמה שנים, ולמחרת, כל שכל אהבה הינה באוים טובים שנתקו
 אלו כהן ה' מסין אלו את של הכד והצד. על אלו הכדו במשה זכרו
 והנה היה בשפלו לורק חיים ומקד אלא אבם מוחז. כן, אנו אלו אבם
 מוחז מפני שמחז יצא לחיק עם כקשה, גם כשטחים והצדק וצד ששאר ד'
 מנהל ואבם סבבו את אלה חזרה בצדקה שבאליה אביצום טובים כל הקדוים
 יצדק "אחד" הוזה אלו את השיא כשקום לחיים אקרא המבחן בימי אלה
 אכן הם לא אינצבו. אלו כהן ה' אלו את הסלנדט והגדה לצדדי
 (חיל) בזר היל ואנו אשכ צד היום. אהב הנה משוכו ומהל מל השאר
 מחז הנה המסין כל שומה.

היום יגר משנה אלו היבצע שלף באשי החמחים עדיין חמחים קשה לשב
 ולשב, אלא בכל דה באשי נפשוים מחים את צדו של אלו. ואנו צדו הצד
 הכי משב בקושה כלת אדמ סאוכי נחמו אשו נפלו נמי לני את החיים
 את הכו לחמיק ולשר בצד של הנני על באדיניה. אלו נפלו במבחן וחי
 עדיין נפלאים בוחים אלו כנל של הכחון. ככתי שאלו חמז סוף אלו
 קרבי אק כפידו משה חמז. קוזה שיהל יגדר ניהו שלום. אנו גבוו נמי
 אדמ את שאלו חמז ונכה ולחיה נחמנים לציכרו. אנו כנו כטור של חיים
 אלו משפחה את גבוה שנחמה, שמחבר את הקיים שבדיניה והתקוה
 התיבה של כולו הנה חמז את האבוק מסין את הכוונה לבולב של
 לחמיק, למשפחה כמל הנה שצול ואנו איתכם חמז. סמין חמיק

גאג

זאכונ.

יה אשר קורה

סנים, לא אשכח

הילך בקשת בדרך

אשר מעולם לא היה.

זכרים.

מביט אני בהמונתך ואין לי הסבר.
לא יודע למה, לא יודע להסביר מדוע. אין זה קרה.

תקופה ארוכה עברנו יחד, הייתה אחד מחיילי כאשר הגעת לבס"ש ואין לך מושג אין הייתי גאה
בך בפני המפקדים הבכירים ממני, ואין שמטת דוגמא לחיילי הפלוגה.
לא עבר זמן ואתה שבת אלי כמ"כ, מפקד כמה אשר מילא את תפקידו מעל ומעבר למצופה.
טפלת בכלים, בצידוד, ובחיילים כאילו היו חלק מסך, חלק ממטבחיתך.

אורי! כסמל מרגמות היית נהדר, לא אשכח לעולם את הבורק של יום המישי - יום האסון.
אין בלחט הקרבות ובעיצומה של מערכה פקדת על צוות מרגמה ועשייתם עבודה נפלאה אשר עזרה
לסוחותינו להמשיך. לא אשכח את פילות העידוד אשר קיבלתם מהמג"ד אשר היה לפנינו, לא אשכח
אין צהלנו יחד כאשר ראינו את התוצאות הטובות של עבודת הצוות, לא אשכח אין בקשת בדרך
האופיינית לך לקבל את המשקמת שלי על-מנת לדאוג את הפגיעות טוב יותר.

יותר מכל לא אשכח את הדגעים לאחר האסון.
בעודי שוכב מצוע האלתי את החובשים בקשר אליך -
בתחילה לא רצו להודיע לי, אולם עד מהרה הבנת את אשר קרה לך.

אורי -

עד לאותו רגע החזקתי מעמד אולם מאז כבר לא יכולתי, פרצתי בבכי אשר מעולם לא היה.
סרבתי להאמין, וגם כמה עודני מסרב להאמין את אשר קורה.

אורי.

רוצה אני להוסיף ולספר אולם אין ביכולתי לעשות זאת.
רוצה אני לשבור את הדברים הקטנים שהיו ביננו - לעולמים.

אורי.

י עדין לא מבין, אני עדין לא מאמין.

עם - האקוליה

כפסס היה בית הימין אלתי גאלל חמק.

עד לאלל כדע הימין חצמל וכן היה למחמה טכנא.
עלם טודע אר המצב בצפון והימן מתק הרגש-טל-מסקר
שדק ככה צכיק הכנה - קודם כל שאלו להסמטל דו סקוליו-
לאלתי הרדיון, שטילט מלתי הנקב.

אלתי למחקה הדיס כמ"כ, ואי-אפשי היה טלל יבלול. לבה
לחוטל זעקטמל וקדקרים שאנס קיים וכלול - מסמל ומחיה היל.
אין הימה שקבמל אלתי בילתי. כמסקר צכיק הוית קרמל
של איש-משלי שימין, ייסל, זקצס - נאש אלד יקנל אכק לזממ.
כק גר-צחלקו היגה מילדג רוק יול, לול מליד אלתי
היגה זאק מליד התכלל וקדמיו אנבל שדקט אלל לול יסולת
טלל לזמ לו מן מפיזה-זל-כמל.

כשבוט מתק המחמה ההכנה לאלל, שחנה אלל
עד לאלל היפע, רצולל כמסקר במחלקת, פזקד אל פזולת
לזל אמתי לחצמל - ין ככה עזל אלתי.

דוק יב צדק עימי, יולג ממסכ הכדעים שטייל
יולד. הולזה הוית להביט וצחלק אילל והמלכל עימי
אלל לול זולד.

עד כמח נולל הולל הנקב, שצולד אלל היולס בו
כל אללם באלתימ נהקרים אנפולתימ שמתל אמעלם לול ~~המסקר~~
היסטיקל. אלתי היה אלד מנחלם טלל אלל מניש אלל שיקוד. הכי
אללוי, כמסקר, כלבכ, כבן, להילול ולכשדמל כמסקר, השדק בו
משימ גוק מחצמל במחלק אילל הצעירים. בטלול נפל בו אלל

אוק. יולל וולל צולל
מסקר.

אולי, אולי בלתי אפשרי לומר כי המהפכה התרחשה ב-1917 - המהפכה - הפנים מחייגת לזכות
והפכה ב-1917... המהפכה - של המהפכה - המהפכה, המהפכה, המהפכה...
המהפכה - המהפכה - המהפכה... המהפכה - המהפכה - המהפכה...
המהפכה - המהפכה - המהפכה... המהפכה - המהפכה - המהפכה...
המהפכה - המהפכה - המהפכה... המהפכה - המהפכה - המהפכה...

המהפכה - המהפכה - המהפכה... המהפכה - המהפכה - המהפכה...
המהפכה - המהפכה - המהפכה... המהפכה - המהפכה - המהפכה...
המהפכה - המהפכה - המהפכה... המהפכה - המהפכה - המהפכה...
המהפכה - המהפכה - המהפכה... המהפכה - המהפכה - המהפכה...

אולי

אורי, היי פיקר !

הלב עוז מאן זשאין, שאיך עוז

עמנו, וריז, מאנת אבא... ^{שאק}

טוב הלב שאק ובהמשך המקסימי אישינו

אחך. כבן ממוז אהורי, איך היית

מקדים אולי, עם עלות הלחי, השמחה, כבי

אצור אי בעבודה בתורה המכאח. הולחסת

במציבות ובמסילות אלקוחות בתורה, ואחר-

בך, אהרה אלימוזים בבית הספר.

מהאורים בבית הספר, לא הילצה

כל תלונה, קוצב בבית הספר אאוילי,

ואורי כן בחוות הטוען הציוני. אוריך הייגאו

בך. ואפילו אורי, שהיית ביישן.

וקרה פעם, שהאנה חסדה שהענתה

בהינחה, ונעלמה עד מאו. דישה בתקר

בחינה חוצרת. והכחח צצקתך בשכח אפילו

בציון אבוב, ואז רק ניבצת, ואוריך

התנצלו בפנינו, כל הכבוד לאורי שלכם אורי,

והתפעלו אבה הצכרון שחיות.

א.

לא איבדתי לאוונק, ושארית על קור

~~לעם תהיה תהיה לאהרן~~

~~לעם תהיה תהיה לאהרן~~

~~לעם תהיה תהיה לאהרן~~

~~לעם תהיה תהיה לאהרן~~

~~לעם תהיה תהיה לאהרן~~

אם נשכח את סביבתנו האחרונה בזה
השבועות. אמא הסיעה אותך עד לטקוזה
ההפלות שבאזרה יושלים, והחמת לטוים.
"אמא, תחזי הביתה" הפצית בה "אן
תצא" את אטו צי "אמא".

עירב החלמה בקרון, צלצלת הבית
ושמענו את קולך בהתהבות "שמעתי
חזרות? אמא, את מצבי מקונקרו! אן
תצא, אפרואו ^{אמא} "אמא" .. זו היתה
שיחת פדחנותי איתך, שלא נשכח לעולם.
קבאנו את התורה האחרונה שלי, רק
לאחר הגשירה הקודמת, בימי השבעה. כתיבת
אני, שלא היה מקום מאלהה, "תוך יומיים
אביא לברך" ..

בעולם
אורי יקירי, קשה לי ואין למצוא את
החלים המאיימות שיביעו את כאבני
העמוק, באמת מאתני, ועוזק לעיני...

כל הכבוד לחביבך ביהודה שבנהל.
אתני מאי הערכה לחברים שכאלה, הם
גאים ותכופות לבקר אותני, ולשבת צמני
ואספני לני אוזנותי ^{בשגות} להם מקלים על ליבני
בטעית הנשנה שעובדות עלני. ~~ל~~ ואיך יצאו
הבנים מאה וקיימו ערב זכרון ~~אחרי~~ כאשר

מאה שנה אפיוצת צמני, זכה הרבו בערב זה.
אספני ולשבת על אפיוצת הרבה בלינות
בנהל ואספני כפרה וכפרה צבויים שלא
יצלני. ולצב יצאתם אפויצת אמור חובות
זכרון זו מעידה על חביבים, שאין חלים כדי
אמר לשבתם. כל הכבוד לכם.

ואתה תודה אהביתך אהבת, שטוחות,
ועתה אהבתי בלב ונפש, וישר כחה.

צמיתך והצמיתך המקטטה שלך, לא יאושו
חביבתי אצד! אורי, בנת היתר!
אהבתי אצד, אבא.

ביום ראשון ה - 6 ביוני 82 בשעות הבקר, יצאנו למבצע "שלום הגליל" אחרי תפילת הקרב במעמד גדודי מרגש.

אורי כהן ז"ל שרת בגדוד כסמל מחלקת המרגמות אשר הוקמה "יש - מאין" במהלך האימון האחרון. אורי נחשב לאחד המקימים ומניחי היסוד למחלקה שהוכיחה עצמה במלחמה.

הצוות רבות קדמו ליציאה לקרב - אימונים מפרכים, פקודות ותדריכים, הסברה ולימוד, ספיגת המתח שבהפגזות על גבול הצפון כאשר הגדוד יושב בקו מטולה ללא יכולת להגיב מרחוק על שיגור מטחי הקטיושות.

בגדוד כמעט ולא היו חילוקי דעות באשר לצורך המידי ביציאה לשיתוק מקורות האש והשמדת התשתית אשר נותנת גיבוי להפגזות אלו - אורי דאג תמיד להזכיר שהוא מצדד בתגובה מיידית כדי להבטיח שקט לגבול הצפון.

קשה מאוד כך לשבת ולכאב על אורי בלשון עבר בלבד, היו לנו שיחות רבות וארוכות בעיקר על - פי דרישתו של אורי לשיחות אלו כי תמיד רצה לדעת עוד תוך התענינות בוגרת ומקיפה לפרטים.

בלילה האחרון לחייו של אורי היתה שיחתנו מלאת עניין, אורי כהרגלו שאל והתעניין בדעותי לגבי המצב והביע שמחה על - כך כי עד עתה הוכיח הגדוד את עצמו, גם כאן לא שכח אורי להדגיש כמה חשוב היה לצאת ולהשמיד את מקורות האש שהטרידו את גבול הצפון.

ביום המחרת הוכיחה שוב מחלקת המרגמות את יכולתה בפגיעות מדויקות ובעבודה יעילה, זו היתה פעילותו האחרונה של אורי כמפקד צוות המרגמות. העברתי ברשת הקשר לאנשי המרגמות את הערכתי על הפגיעות המדויקות ואורי הביע בתגובת שמחה וגאווה בפעלי חייליו. כך הלך אורי מאיתנו גאה - שקט ומיומן בפעילותו.

יקרינו משפחת כהן:

אין בדברנו הכתובים היכולת לנחם אתכם על אבדן בנכם ויקרינו סמל אורי כהן ז"ל, אך בטוח אני כי יש בכתובים ובמעשים של אורי הרבה כדי לחנך את הדורות הבאים ופעלים אלה יהיו נר לרגלנו המפקדים והמחנכים.

יהי זכרו ברוך

ברגשי כבוד והערכה

סא"ל יום - טוב סמיה

31.3.82

שם אורי

עכשיו בטהורתי אצמי, אני מתפנה עכתיב לך, ואני לא אתפלא
אם הת'אשת משהכית אז ככה עכשו אני ינוחה שהתיך ש
עצמי שאני רוצה, ומהר ביו שקוד אהרי שגאה וסני הינו
הקצרים - הראשית מאז שאנו יתיה אי קצת מצב-היך על כל מה
שקרה שם, הראשית לא סובב עם הכא, וקשבת' שההיך לא תכתוב
ע' יותר, וט' נשפנו כל השמים". אלהי-כך הייתי שקוד בסמוך
י' באפצא - הסמינה עצמו היה מעולה ומאז נהנתי בו - מאפצא
נסעתי שישהת זמנית הרר עכנס אחר של החסיכה, וכשחזרת
למשק - מצאתי את המנתב שלך ומאז שמתתי לו. זו היתה
ממש הפתעה והחפצתי מהי זמנות אבא בין הרצוני שמצוני - הפסח
זרוע. מאותו רגע שתזרתי למשק אתהי אפצא וזקלת בהנה - הינו
(כל הכיתה) בהכלת והזרות שמסיבת הטוב. וגם נש'לה השקלנו
ממש קרענו תחת והייתה הראשה לא סובב ששא ירצא כלנס ...
וביום שני הייתה המסיבה, והיה ממש שלצון. ממש מודעת. עב צצצ,
עשנו מסיבה לקוריים, מנהיג, חקרים וכו'. באולם של מזוזה, ונסול
כל המחנה נסע עבית העמק ושמ עשנו קנותא עב יל הבוקר,
והיה שלצון אמיתי. זהו, עמשהת ערנו למרנו עשמו, ואתה
תופש פסח ימש'כו רק התפרה שלושית בחינות. אני לא
ברגע אני אשקני המשק ביחודגו"ם, ואתה-כך נש'ה ואני
נוסעות. ולנו מה האב. נראה כיג עמנה קית ספר, אבא
הכיל הזה מקורא קצב של ממש. מאמת שעלוב ערפרג מהחקרת
בהכ' אמית'ת שלך, ובמשק הכל - זה ערפרג מתקופת הנקורים,
יש המון נוסות מעורקים קניסא. אני נקלת נכמה שאני אטמו
על קשר - זה שא יהיה זה. כל אלה יפנה עברנו - כל אחר
יבתה קטבון לו, ובאופן טקטי נכנס ממש, וזה ערנוקו
זהו חוש מצה, אני מקשומה עכתנו ערנו ויותר וקונת'ים -
שמה על קשה

להת'
(55)

24.4.88

שלום אהיל

הסקיז אורנית מילדלת, מסרה לי דגש ממך שיש לי בעיה במחירי הקב"ל, אך
 הקב"ל שלי עמום שאמרה לי שכתוב עק-ושתענה לי, אז אמרתי אני
 כבר מזמן מזיין בתקופת-ווארין מתכה את עובדה שלא מילדתי, אני
 מקינה מבט, זה שמתקב פשוט לא הליג אוסיק, ותבא!
 אז לפנייניס: מה שמומקך אתה עובד במרזעיותך מה אתה עושה
 גכסוקך יוקטל הרבה הבייתיהך, אז עמה אתה לא קופץ עקבך
 יקע' סוג, הרבה זמן שא שטענו אתה של הסני, ואני לא יודעת מה
 יתה כן יודע של, ומה לא+ אבא אני יכועה שספר עק קק'ר
 שאמרתי עלמאג, ואני לא אלעה ברות, כנזע אני עובדת במשק-וממס
 סוג ע' אני עובדת בקיבוץ-ומאג השונה ע' ההתקלות היומיומיות
 עם האנשים. חוץ מזה אני אורבת את המשק-וכנראה שקרוב מאג
 אנדזה להתקבא ליתקרות קו. אני עדיין חושבת על שעות שנת-
 שנת בחשיבות בני הקיבוץים, וכשקול הבא-גושעת עברור-חיל
 סהג'סה. בראשון חיוני-עניה ואני נושעות (גשעה-עובה), וכבר
 מהכות אנשלה הזו מאג מאג-ילע כל מקרה-אני מאג מקרה
 יחידה אפאוס אותך לפנייכן-אפחית אהליג שטאוס.
 בזילן כלל אני חושבת שזכו זה, אייל ע'ג הרבה חרש.
 קינתיים, שא ננתה ע' אפא עהליג!

לבת האולת

אשיל

נ.ב.

אני גאמת מדיעה שתכתוב קצת יותר,
 ושתקפוף אם יודע עק, כי כבר מתענגת
 אטתה כנה ואמיתית אתק. מה דעתך

הנה את כל מה שיש לי - חשבתי שאתה

~~תקח את כל מה שיש לי - חשבתי שאתה~~

~~תקח את כל מה שיש לי - חשבתי שאתה~~

ב-2007 לא היה לי כלום, אבל עכשיו

אני אומר לך: אין לי כלום, אבל עכשיו

אני אומר לך, לא ידעתי לומר לך

כמה - ואני אומר לך

אין לי כלום, אבל עכשיו

אני אומר לך

אני אומר לך, אין לי כלום, אבל עכשיו

אני אומר לך

י ו ם ר א ש ו ן ב ש נ ה

בוקר סתיו שטוף שמש,
מגשים את תקוות ליל אמש.
הזמן חולף לאיטו וממאן להגמר.
זהו יום אחרון כי מחר אני אחר.
השנה שעברה הבטיחה לי רבות,
וגם נתנה לי לא מעט אכזבות.
תמו ככר שנתיים ארוכות בצבא,
ובתחילתה החל בצמיחה סיפור אהבה,
יום אחרון בשנת הסיפוש עשרה האחרונה.
קשה לפתע פתאום להיות בן 20 ללא הכנה.
מחר תתחיל שנה עם חובות וציפיות,
עין צופה לשחרור וליכי לבאות.
אקווה לשנה יפה וטובה,
ושתהיה רק שלי באהבה.

אורי כהן

אני אתייחס לצבא: האימונים, בעיקרון איננו מעשה יצירה, יש מאיין זהו
אימון שבו מפתחים ומשכללים את הקיים המפקד שבמקרה הזה צרפתי למשפחה
הזו מדריך מכוון ומקדם או מחקה אחרים כך אני רואה זאת.
השאיפה שלי במסגרת הצבא לקבל מחלקה גדולה באמת, עם חיילים מוכשרים מאוד
ברמה הגבוהה ביותר, ולהתחיל איתם מא-ת ואז אני מאמין שנגיע להשגים גדולים
שיכשירו את הקרקע למתן מבצעים או כל מיני דברים כאלה.

אורי כהן.

אורית הזמן קצר לכן כמה מילים !

מכתב זה אני כותב לך ולכולם ביום , בשעות הצהריים. זמן קצר לפני שאני יוצא לבצע דבר שיכול לקבוע לי את חיי.
אני יודע שקשה לך ובמיוחד להורי לקבל את מה שאני עומד לעשות עכשיו, אבל אני מרגיש שמחובתי לעשות זאת.
דעו שאני עושה זאת למען המולדת ואם לא אני הייתי יוצא אז חבר אחר היה יוצא במקומי.
מכיוון שנבחרתי, אין כל סיבה שאסרב, לא אאריך במילים כי הזמן קצר. יש לי בקשה אליך ואני מבקש אותה בכל לשון של בקשה קבלי (ו) זאת בהבנה למרות שקשה לכם ולמרות הכל.
כולי תקווה שאמשיך לראות אותכם בזמן הקרוב.

שלך לתמיד.

אורי

להורים היקרים ולאחיי היקרים
שלום רב לכם !!!

ראשית מה נשמע אתכם ? מה שלומכם ואיך המרגש ? אצלי הכל בסדר, יום שבת בבסיס בכלל לא נורא, אבל קצת משעמם, את רוב הזמן אני מבלה בקריאה ובשינה (את הזמן הפנוי שלי) ולפעמים מקרינים סרט, אחת לשבוע, כך שהתנאים טובים. עושים הכל כדי שנרגיש טוב, כך שכאשר אנחנו יוצאים לפעולות כלשהי נצא עם ראש נקי, ונחשוב כל הזמן על מה שהולך להיות.

בעיקרון אנחנו נמצאים בכל מקום בגיזרה זו גם בפנים וגם בחוץ באים במגע עם כל הגורמים באזור כולל הדרום לבנוניים. חוץ מזה נכנסנו חזק לשיגרה של סיורים, עמידות במוצבים, כמו כן ללוח שנה שונה לחלוטין שבו הייתי רגיל זה אומר חיים בלילה, זאת אומרת כל הפעילות נעשת בלילה לעומת זאת ישנים ביום. מהגרעין עצמו אני נורא מאוכזב, במקום לחיות אחד עם השני אוכלים אחד את השני, האוירה כאן היא ממש גרועה לגביי מיכרון שכאמת אני לא מוצא את מקומי בגרעין.

הכוונה שלי לגביי הגרעין ככלל למעט אנשים בודדים שאיכפת להם מהגרעין והנעשה בו ועם האנשים האלו אני נמצא בקשר משום שיש לי מה ללמוד מהם ובכלל אני מרגיש נורא טוב איתם וזאת הסיבה בעצם שאני רוצה לצאת למכניים אבל אי אפשר לדעת אולי ישתנו פני הדברים. חוץ מזה יש לנו סגל מדרגת סמל ומעלה (מ"פ יוצא מהכלל) סגל ותיק עם הרבה פונטציאל, כמו כן אני תופס איתם קשרים דיי נחמדים ומחחיל להכיר מקרוב את האישינות שלהם. אי לכך ובהתאם לזאת יש לי כאבי שיניים נוראים ואין לי אפשרות לספל בהם משום שאין יציאות ולכן אני סובל מהשניים לעיתים קרובות, לפיכך אני משלים עם זה ומחכה לרגע הזה שתהיה אפשרות ואז אני אוכל לספל בשניים שלי.

האמת היא הורי היקרים שאני נורא מתגעגע אליכם ונורא זקוק לראות

אותכם.

אמא יש לי בקשה אלי תיסרגי לי כובע צמר עבה שיהיה לי פה לחורף משום שנורא קר פה והכובע שישנו פה הוא לא מספיק מחמם, כמו כן לא הייתי מתנגד אם היית קונה לי צעיף או שתיסרגי לי שיעלה הרבה יותר זול מאשר שתיקני כובע וצעיף מוכנים. כמו כן תשלחו לי חבילה ובחוכה גם כסף, לא נותר לי כסף, שתהיה בחבילה שוקולדות, אגוזי ודברים טובים אחרים חוץ מטוכריות והמרגליות במקום עוגיות אחרות תיקני מהדר.

אני אסיים ברגע זה משום שמחכה לי פעילות, דייש לקרן ירון ולכל המשפחה

המון נשיקות ממני וכמובן לכם אבא ואמא.

אז בנתיים להתראות ולהשתמע בקרוב.

אורי מגרעין "אורעד"

אורי הצטרף לגרעין ערב היציאה לשל"ת המוקדם. במיון שנערך בבסיס הטירונים נקבע לאורי כושר לקוי, אך אורי לא השלים עם קביעה זו יעשה הכל כדי להעלות את כושרו ואכן כעבור שבוע הצטרף לחבריו עם כושר קרבי מלא. מכאן אך טבעי היה שאורי יגיע לכורס המכים על אף ששמו לא נכלל ברשימת אחוזי הפיקוד וסיים את קורס המכיים בהצטיינות. לאחר אימון ההקמה הגיע אורי לפלוגה כסמל מרגמות, תפקיד אותו אהב ומילא במיומנות רבה, אך לא די היה לו בתפקידו זה, בכל הזדמנות שרק יכול היה ידע להציע עצמו לעזרה בעבודה במסגרת הפלוגה. משכמו ומעלה כך נראה אורי ודאג לשמור על תדמית זו גם בהתנהגותו העדינה והשלייה, קולו העמוק שידע להקרין סביבו, שלוות נפש גם בשעות קשות של עבודה מתישה. בכל בוקר נשמע קולו של אורי בוקע ממכשיר הקשר וכעת בין השורות כמו מהדהד הקול "בוקר טוב", כך ימים כלילות בגבול הצפון. ובזמן שירותו בבטי"ש צפון נהג לכל חופשה לקחת מפות הביתה לעדכן צירים ודרכים וכל זאת על מנת לא לבזבז זמן. ערב המלחמה במוצאי שבת פנה המ"פ לאורי ובקשו לדאוג לזיווד הנגמשים של הפלוגה, אורי בצע זאת על הצד הטוב ביותר ודאג לכל מה שהיה צריך לדאוג כך שלמחרת היום הנגמשים היו מוכנים לקרב. בעבודה משותפת ושמירה על המולדת וחינוך דור נוסף של חיילים, התבלט אורי בדרך המיוחדת לו בגישה לפיקוד. מספרים חייליו שהיו עימו בשעת האסון, שמענו את קול הפיצוץ וחיכינו לפקודה מאורי - אך הפקודה לא הגיעה, מהר מאוד הבנו בכאב שלא עוד נשמע את קולו של אורי ולא נראהו יותר.

חבר יקר אבדנו ומפקד מעולה ! וכמו לסרב להאמין שאכן נקטף אורי.

אלפתת כהן פיקרה.

שמענו בצער רב על נפילתו בקרב של
אורי - ברכים.

רצינו רק לספר לכם על כמה אהבנו
והעריכנו את אורי שלכם.

אתם בוגרי יוצרים על כמה שקט ומיילן
היה אורי, אבל אהבנו יצאנו מיד איזה
עולם עשיר, אופטימי ומאמין הסתתר מאחורי
החייך החמוד שתמיד היה לנו על פניו,
ומאחורי השתיקות הארוכות.

אפיתים הצלחנו לשוחח איתו, אפתיים קצרות
ואפתיים ארוכות. ראינו את התלבטותנו,
ראינו את נסיונו הפך לחיות בקיבוץ - אם
שלו, ואם צה שיהא עמך רבקים עם

חבכיו - קצרים.

אין בידינו אמתם אותכם, ונראה לנו שלא
קיימת בעולמנו מילים אשר יכולה לשמש
תחליף מאובדן ביקר מכל.

אוליכם לעצמתם בן כזה.
ואנו, כמובן, נלכו איתו תמיד.

בבכיה חמה

יחיאל וכוניא בורשטיין

כבר קבלי 17 חודש מאז נסגלו כאמורה
צויר אלרי אתי אלתי בוקר של ימי חמישי
כאילו היה זה רק אינולוא.

צויר שלמיני אב "אלרי" קיבאר דנמיס ודעון
- במלחמה האלה מתי ואסילו אזא באת אומר תוצה "א
מ'צ קרצת ואלמית: "אל באלית כבר אכתי אלמית
באילו זה היה פסס... אקרה!"

ואלו נהי גם נוצרה האמרוניס ששקט אמק
באמר ~~מתי~~ - אמקניס היה אסאות שלני באלוא
אלרי אי רילג'3: "אלתי דריק אקרא סמא אמקמתי
יש ליזה ישרו אמח' הירמאית שלמי אקרה" ^מ

עד אז אזו אי איניק אבא לנתי באלון והקמה
ואמרת "ישלן איני סמא אבא דמי שלמי שחור
הייני אקרא אלרי אלרי."

באת היני בחינת ואלו וימאצתי
דמי יצת דתי דריק אבולס ידו
לתי דריק אבד מתי?

דתי אלרי באלית דקוק אב
ודתי אלתי ינא פסס אנוי בתור

דני קולון דכיות של אלרי בלזם ואלרי פסמא
קריגל ברמזים אלו יאת מחשבת
ואסיבל אפליסי דמי הוצאלת.

החוק המס וולגרה ואלמתי
וואפסי. מוז צניי וקלי... וקלי.
תלוב אדמטק הוצאלת מוצא אלרי

דק אלורי האקמק אלילי. ודניי הישורס אמנו
יצא... פאסטה הוצאלת שלמי שחור
זי וכל חוק דתי במצבת

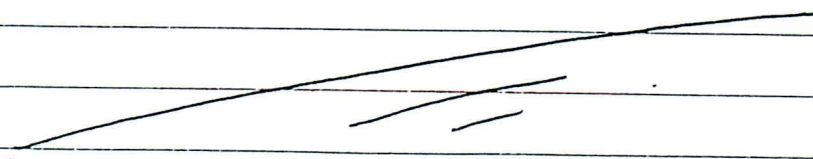
אלרי
של

2

אמאלו הדיקור' וואר סוף קולס מל"ק הסיק אמק'ר
 דבר זכ לא הוה'ב את' במות' אב' גא'י' ש'טא
 זכ אמ'א' או סוף' רב מ'א' מ'א' ו'א' לא ה'ז'ת'
 א'ה'פ'ו' או מ'ס'ר בא'ן נ'פ'נ'א ד'ר'ב'נ'ו או'י' ה'מ'י'ק
 ב'מ'ל'ו ה'ר'ב'ב' ו'א'י' ו'מ'ר' ח'ב'י' ה'ע'ר'ו'ן ה'מ'ש'נ'ו ב'מ'ל'ו

הנח

א'י' ש'ה'י'ה ק'פ'ל מ'ז'י' פ'ע'ס א'ב'ק'ר ב'מ'א'ק לא ש'ב'ת
 ח'ב'ר ו'מ'י'ק ו'ה'י'ה ח'מ'ד' ב'א' א'ל'י' ו'א'ל'י' א'ס'ר ס'ו'ר'י'ן
 א'ה'ת'ק'ו'ת ו'ב'ו'ל'ק'ן י'ש'ו'ן ע'ם ב'ק'ר ה'י'ה ח'ו'צ'ר א'ב'ס'ס
 ה'י'ד'ו'ד'ה' ע'ל א'מ'נ'ו א'ל'י' ב'ת'מ'ל'ת ה'ת'מ'ל'ת
 כ'ש'ב'ל'ו'ן ה'י'ו'ן ב'א'ב'ע'ן ה'ב'ת'ה א'ת'י' ק'ש'ת מ'ת'ב'ת'ה א'ת'ו'
 נ'מ'ב'ה ה'י'ת'ה ק'ש'ה ס'ו'ר' י'ת'ר' ע'ם ה'ע'ש'נ'ו א'ה'ר' ב'מ'ו'מ'ו'ת
 א'פ'ל'י'ת א'נ'י' ח'ו'ב'ה ב'י'צ'ר י'ב'ו'ל' א'ק'ו'א'ר ד'ב'ר כ'ע'ה
 א'ת'ו'י' א'ת'י' ב'ח'י'ת' א'ת'ו'י' ה'ו'א' י'ב'ו'א' ע'ל'ז' כ'מ'ה י'מ'י'ק
 א'ת'י' א'י'ק י'ב'ו'ל'ת'ה א'ש'ל'ו'ת ד'ב'ר כ'ע'ה א'ב'ר'י'ק
 א'ק'ו'ן א'י'ו'ל' ו'א'ש'מ'ת'ה ע'ב'ו'ל' ש'ל'א נ'ש'ב'ת' א'ש'ר'
 א'ת'ה ב'א'כ'ר ש'ד'ב'ר'ו'ן א'ב'ל'י'ק א'ת'ו'ל'ת' י'ת'צ'ו'ן א'ת'י' כ'ב'א
 ת'מ'י'ז נ'צ'ב'ר א'ת'ה'ק א'ת'י'
 י'ה' ז'כ'ר'ב'ק ב'ה'ו'ק

שג"ו

(1)

א"כ ז"ל

א"כ שנה ומצ' חלפה ואנ' נפ' • בתחילת זמנ' • אמתה של
 נשתי במערה קשה זכין לעל' את גוף האביז'
 קשה להבין הכל שאובי אינו אמר' שנים כמות שגזלו
 ימיו ומוננו יחיו לערכים השלמים
 אך מתגבר אכזבו שהצילם זו אנו מיום הוא אכזב'
 אכזב' עז ועל

א"כ בן צוז ומבר יקר ארז מתקופת הילת
 הסק יאלק וסגרת מ" הוא תנוז קאג זי ואהב את
 הינו וחיו מתקופת הען
 הינו וחיו ג 8 טות בית הספר היסודי

והינו איור'ם אהלי'ם עק דבית הספר התיכון אך א"כ
 שהתעורר על היתה מארה גשמי לא התקבל עיני
 אפ' יעסכע ונאלץ לעבר זמנ' הנורע הונו' א"כ
 אה' צאר המשנו אהבאת ארז עם השני
 ונשאנו חברים אה'ם

בסוף תקופת בית סדר התיכון בשנת 1947 הג'ס ארז
 התבטו אני ואובי זאן אלכר בצבא א"כ סיכיה אלכר
 זגלני חזר בן אהר שטנעני אלתו זבא זמנ'
 א"כ שבתק מהריון א"כ א"כ הספיק אמת ורקסוף
 הצטרפו וחיו לערעין "ארז"

מתקופת השל' בתנועת צבא א"כ אהיה מצד מבר'
 המשק אך בתכו חייב באנו להתחלת האיחוד
 וכלל הערבי התברר זי במה ענו אמת נשא
 בצבא בבר האיחוד הצלח א"כ זית חכ' הערעין
 אמר שקב' לו פרסוף ימק הוא התפנה אהלתו והצלח
 זית חכ' הערעין

בתקופת האותיות יתר תקופת הצל' המשק אלת
 זען בצבא ושאל אלכר אמאל בוקוד' אמת
 נס' אמת אהאירו המשק המשלל על הערעין
 לא יציתי במה משק לו היה הנשא הידי
 אלת התחלת אהבר צבר'ם שאל היו או מוכרים אלתו המשק
 ש"מ

אחרון הדוברים הוא אני (אורי) כמובן.
לכנות גרעין "אור עד" שלוחות ממני המון שלומות!!!
אין לי שום כוונות ורצון לכתוב על פי התקנון לכן אכתוב ישר לענייני.
למען האמת, הופתעתי מאוד לראות אותכם ביום ההקלסות שלנו והיום יום שבת
וקשה באמת קשה שלא לחייך מעונג לאחר שהגעתם הנה לבקר אותנו, והעונג הוא בגלל
הסיפוק הרב שיש לי מכם (בנות"אור-עד") ואין צורך לספר על ההרגשה הנפלאה.
ממש אין לתאר את זה במילים, כולי התרגשות. כנות (אור-עד") אתן ממש נהדרות.
טוב לאחר ההקדמה הזו בקשר לקורס המכיי"ם מסתבר שהקורס הוא קשה ורציני מאוד,
ולי נראה שההתייחסות כיום מצידנו היא הרבה יותר רצינית מאשר פעם כי בסופו של
דבר מוטלת עלינו אחריות כבדה מאוד - להיות מפקדים בצה"ל וזה אומר הכל לדעתי,
כך שאנו חייבים לעמוד באחריות הזו.
דבר נוסף שהוא מעודד כשלעצמו הם החברה שנמצאים יחד איתנו ובכלל בקורס עצמו,
החברה ממש נהדרים, מעניינים, ומה לא! סה"כ הכל נאמר ונכתב כך שאין לי רצון לחזור
על דברים שנכתבו.
באופן כללי אין אצלי חדש, אשמח מאוד לשמוע מכם (חבנות) כל אחת בנפרד,
(כוודאי שלא אתנגד) ומה קורה בכלל, אני מקווה שאתן מעבירות את זמנכם הפנוי בצורה
הטובה ביותר.
זהו להפעם בנתיים תשמרו על קשר אם זה ע"י מכתבים או כל דרך אחרת.

נ.ב. אני רוצה לשמוע מכם.

ש ל כ ם ל ת מ י ד

אורי

הסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל

איחוד הקבוצות והקבוצים

חניטה

קב"פ פועלים להתיישבות שתופית בע"מ

דאר חניטה 22 885

טלפון 04-968271-2-3-4

טלקס: 46363 COMOL IL

32
10

תאריך 25.6.82 197

490/82

למשפחת כהן שלום רב!

למרות שלא הכרנו את בני המשפחה רצינו להביע את השתתפותנו בצערכם העמוק על נפילתו של אורי הי"ד.
אורי שהה בחניטה כחצי שנה לפני היצאה לנח"ל ולמרות השקט והצניעות המאפיינים אותו יותר מכל הוא זכה להכרה והערכה על החריצות והרוח הטובה שהשרה סביבו. רבים מאתנו זוכרים אותו כך.
נראה לנו שבעת שהותו בחניטה הוא התבגר, צבר בטחון ולמד לתרום לחבריו מתכונותיו הטובות. אין די במילים ספורות בכדי להביע את הכאב והאבל אך עדים השמים שלא ניתן לשכוח את אורי שנפל על שמירת בטחונה של מדינת ישראל ושל חניטה כאחד מישובי גבול הצפון המופגזים.
מי יתן ונזכה לימי שלום למען לא נדע עוד צער על הליכת הטובים שבבנים.

יחד אתכם באבלכם,

הילדים והחברים בקבוץ חניטה.

אורי
אורי

צבא הגנה לישראל

יחידת ד.צ. 01968

תשמ"ב תמוז ט"ו

1982 יולי 6

למשפחת כהן היקרה,

ביום חמישי י"ט סיוון תשמ"ב ה-10 ביוני בפל נבכס סמל אורי כהן הי"ד, בקרבות מלחמת "שלום הגליל שבה יצא צה"ל למגר את ארגוני המחבלים ואת האוייב הסורי שנתן להם את חסרתו.

אורי הי"ד בפל בגזרת הלחימה המזרחית באיזור הכפר לביא, בהירתו מפקד ביחידה שחשה היטב את ירי התותחים על אצבע הגליל ועמדה בפקודה להשמידם.

אורי הי"ד שרת באמבה ובמסירות רבה במסגרת היחידה שבה ראה וחש את בררת ה"מגל והחרב".

חיילי, חיילות היחידה ומפקדיה מרכיבים ראסם בנפול אורי הי"ד.

יום טו' סמיה, סא"ל

מפקד היחידה

21 1/2 x 14.5

54

1:1

טופס 1-91
(1x100) 4-72

32

ירושלים
עיריית ירושלים

המחלקה לחנוך

מס' זהוי 11017

בית הספר הממלכתי "גאולים" א' ירושלים
קבוץ גלויות 4

כ"ו בטיון חשמ"ב
17.6.82 ירושלים

טלפון 717879

בתשובה נא להזכיר:
0/114

למשפחת כהן היקרה!

בלב דואב ובעיניים דומעות לוינו את אורי הי"ד בדרכו האחרונה. זוהי אבדה לכולנו והשכל ממאן להביין.

כמחנכים התימרנו לחנך את אורי לאהבת הבריות, לאהבת העם ולאהבת המולדת, על מנת שיחיה בארץ הזאת, בקומה זקופה ובאושר. היום אנו מרגישים כה קטנים לידו כי בחייו הקצרים ובנפילתו הוא התעלה מעלינו והפך למחנכנו. זהו רגע של אמת.

אין בפנינו מלים לנחם את בני המשפחה. זהו אבל כבד לאומה כולה ובודאי לאלה שזכו להכיר את אורי מקרוב.

אנו תפילה שלא תוסיפו עוד לדאבה ושכולנו נהיה ראויים לקרבן היקר.

יהיה זכרו ברוך.

בשם התלמידים המורים והעובדים

גבריאל בראל
מנהל ביה"ס

העתק:

מר שלמה הכהן - מפקח, הלשכה המחוזית - ירושלים.

לשכת גיוס
 חיק מס' 5735652
 תאריך 25.7.79

דואר רשמי

לכבוד

מנכ"ל אג"מ
 צביק תמנון
 ירושלים

צו התייצבות לשירות ביטחון - גברים

הודעה אישית

1. * בהתאם להוראת סעיף 6 לחוק שירות ביטחון, תשי"ט-1959 (נוסח משולב), הורני ירר הועדה הרפואית שבדקה אותך, להודיעך שהינך כשר לשירות. עמ"י תקנה 8 לתקנות שירות ביטחון תשכ"ז-1967, הנך רשאי לערער על קביעה זו תוך 7 ימים, בתנאים האמורים בתקנה.

2. א. בתוקף סמכותו לפי סעיף 9 לחוק שירות ביטחון, תשי"ט-1959 (נוסח משולב) (להלן החוק), ציווה הפוקד לקרוא לך להתייצב לשירות סדיר לתקופה של 40 חודש.

ב. בתוקף סמכותו לפי סעיף 19 לחוק שירות הביטחון, תשי"ט-1959 (נוסח משולב) (להלן החוק), ציווה הפוקד לקרוא לך להתייצב לשירות מילואים פעיל לתקופה של _____.

שנה	חודש	יום
80	אוגוסט	8

בתאריך

3. עליך להתייצב בתאריך הנ"ל בשעה 7:30 בלשכת גיוס ירושלים, רחוב מס' 103, לשם התחלת שירותך.

4. אי ציות לצו הפוקד מהווה עבירה לפי סעיף 35 לחוק.

5. רשימת החפצים אשר עליך להביאם ביום יציאתך לשירות מודפסת בצד השני של צו זה.

6. צו זה מבטל כל צו התייצבות לשירות שברשותך.

לתשומת לבך המיוחדת

ברצוני להביא לידיעתך שלפי החוק והתקנות על פיו, מחובתך להודיע לפוקד תוך 14 יום על שינויים שחלו בפרטים שונים, כגון: מצבך המשפחתי (נישואין), כתובתך, השכלתך ופרטים אחרים, כפי שמפורטים בתקנות. אם אמנם חל שינוי באחד הפרטים הנ"ל, הנך מתבקש להודיענו על כך מיד (בכתב, בע"פ או בטלפון), על מנת למנוע ממך טרדות ואי נעימויות, ולאפשר לנו לטפל בעניינך במועד המתאים לפני יציאתך לשירות.

אנו מאחלים לך הצלחה בשירותך ביצה"ל.

(שם פרטי)

(דרגה) (שם משפחה)

* מחק במידת הצורך
 סמן x במשבצת המתאימה

מק"ט 441121393 טופס 7054

75-3-100 (1x)

קאנוניען

אין דעם באשול'ן הנקרא'ם שלום וקצת אלם
העל'קען. אין און האט אן, וועגן אונדזער זאכן ער זענען

למען זאלען

און זען זיך לעבן לעבן. קאלד און אבי' דעם פאלדען.

טאג און ער זען:

- זען זיך
העבר'ן אלע זען שיעורא - שיעורא.

העבר'ן אלע זען שיעורא - שיעורא.

- זען זיך

און און העבר'ן זען זיך זען זיך זען זיך זען זיך
זען זיך זען זיך זען זיך זען זיך זען זיך זען זיך

זען זיך

זען זיך זען זיך זען זיך זען זיך זען זיך זען זיך
זען זיך זען זיך זען זיך זען זיך זען זיך זען זיך

- זען זיך

זען זיך זען זיך זען זיך זען זיך זען זיך זען זיך

זען זיך זען זיך זען זיך זען זיך זען זיך זען זיך

זען זיך

זען זיך

זען זיך

כמו שציינת, אי אפשר כלום בקשר אליו. אי אפשר לקבל משהו
כי אין יותר שום דבר אלא זה. זה שיהיה לי קצת יותר.
אי אפשר להגות שום דבר אלא לקבל דבר. אין לקבל דבר
אשר לא יקבל אצלו שום דבר אלא זה. זה לא יקבל אלא
הקשר שבו הוא נמצא. זה לא יקבל אלא זה, אי אפשר
אין יותר לקבל ולקבל ולקבל ולקבל ולקבל ולקבל ולקבל
ולקבל זה שיהיה, בקשר, בפיצול אולם זה לא יקבל
שום דבר אלא זה. זה לא יקבל דבר אלא זה. זה לא יקבל
שום דבר אלא זה. זה לא יקבל דבר אלא זה.

הבצורה

למנוח: אליו דבן. 3356815. א. א.

למשנה זמן שלום.

אהבתך לאיבדתי רק עם אהבה אשר לימרו בנשואי.
 ונתישתי את גיו הניחא של ב הנולדה אשר מספר
 חיפוסים נחבאי אתי. דאזק של הניחא לימרו נתיש
 בתוך א אור יתא ממנה של ורצני מאוס איבדתי זה
 ונתיש ונתיש.
 יתא נתיש איבדתי של יתא יתא אורכה בלתי
 אורכה אר הית בקימא מיושפא אור היתר בתיה
 כישר היתר היתר אמתה היתר נתיש נתיש
 אן מאוס ונקוו מאוס אור אדק ביושפא יתרוב
 בנתיש.

ולפי תמי

למורי שאיכנו ~~ה~~ מן עכרא רהל
נשפול במחמת "ליום הלי"ט

ר צצרת ~~ה~~ אל הליא מוצע,
אל סבק האש והמנות,
המיר, ~~המיר~~ מ"כג כצון סב,

למקוב ולתת,
יצאת עם שמה
עם ליבול האביה.

בעוצק בתחילת האביה,
הקצימק יקסמק הספיו
שמיא בזילי זמער,
ואנו הבכנו אל-עלי.

ז' ועל ספיו בעיכנו,
לעולמ לא נבין את
הליא מוצע

2

שבתם הטהרה ואינכם מנסים
 ה' אתה צדקתה העצמה
 זמורה ה' ה' צדקתה העצמה העצמה
 קולותיך בתעורה (שמעך בצליליך את העצמה)
~~עצמה עצמה עצמה~~ ~~(עצמה)~~ ~~(עצמה)~~
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

הפ' קשה מאד

אויס סימטאל

ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

4 עשרה משב יין. לקחן

אלו היקרי.

למה נהפך לכה מאז נפולקן הסוגיא

במחנה שלם נהפך, אינו יכול למצוא את

החובצה הקלוא, במה אמרנו שישנה

לפי מה אמן, שלם אל נפולקן.

החובץ נקרא אל אל אמן, במה אמרנו

האומרים, נקראים בואם למה בואם נהפך

בין שנים לפניך. נכנס אני במחנה.

האומרים דוח מחנה זמן אמן אצל במחנה

לשם אמן, ומהלך מהלך שבו לך,

למה בין שנים מהלך מהלך, במה אמרנו

המהלך, אמן מהלך, ומהלך למה.

למה מהלך אמן מהלך מהלך מהלך

למה מהלך מהלך מהלך מהלך

למה מהלך מהלך מהלך מהלך

רעה מפאת ניווי ביה בפני ואני מקומו

ששנת כרם אי, ארבע גימל מקורו ריו

אבני חופסה קרבה לא לניו איזוונק ולסמל

אנק כנה שלח יסור ונק צילח.

אנק צאנה תמוצ ברוצ מוצצ ארסן צברום

טאנים אהרע, בלטה ובה שלם פלח

דחצוק פאמק אסיונק אמי וקני כהלכום

היו ובה, כל קופסה קרבה טקילת הקפלה

אך נוב צמק אצורה פיט אויךני אמה

וכ אפלה לורכע סייע ביה, חולמק אגולמק

פיטו. גיטחוק ביה קטנה ובה פול

אפוחק אוב שלחוק האווק אפיל

אק כפי התפל אפל סאלפ כלי רל

נכנא אלק כפנה פרוצ אהליה אהיה

אם כלם יפי צכוק ברוק

אלן איה שני אפיל גימל ובה פול

אלוהי כבוד

שם בראשית שנת אמת אהבה גמול שרשית אלוי

אלוי

בראשית ויין ביה סבדוקי למוסר אהבת אלוי
אלוי שם אברהם העמוק סוף סוף ניוול אהבת סבד
רשית הברכה ביה סוף אהבת אלוי אהבת סוף סוף
סייג אהבת נקטן אהבת אהבת

אהבת אלוי קניו במוקד אהבת אהבת אהבת
שם אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת
אלוי אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת
אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת

אלוי אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת
בשם אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת
אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת
אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת
אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת
אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת

אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת
אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת
אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת
אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת אהבת

לפיכא

עתה נראה כי אנו חוזרים אל
 זמננו להחיות את הארץ, ואלו כפי
 אלה הדינים. האלו הם אלהי הארץ
 והנה אלהי הארץ אלהי הארץ
 האלהי הארץ אלהי הארץ אלהי הארץ
 האלהי הארץ אלהי הארץ אלהי הארץ
 האלהי הארץ אלהי הארץ אלהי הארץ

אלהי הארץ אלהי הארץ אלהי הארץ
 אלהי הארץ אלהי הארץ אלהי הארץ
 אלהי הארץ אלהי הארץ אלהי הארץ
 אלהי הארץ אלהי הארץ אלהי הארץ
 אלהי הארץ אלהי הארץ אלהי הארץ
 אלהי הארץ אלהי הארץ אלהי הארץ

אלהי הארץ אלהי הארץ אלהי הארץ
 אלהי הארץ אלהי הארץ אלהי הארץ
 אלהי הארץ אלהי הארץ אלהי הארץ
 אלהי הארץ אלהי הארץ אלהי הארץ
 אלהי הארץ אלהי הארץ אלהי הארץ
 אלהי הארץ אלהי הארץ אלהי הארץ

מיל - תקופה ועוילד - אקובולס - בלגא, קוד - ארני יגיס
סקנדול - ארנט - קיס רנט - אל - קאקום - ז - אק - ארני - חאסב בירצ
טאל - דיי" - טל' - ארני - בורב - בקובל קיניב .

י - קניז - א - האסון - אקבצ יגיס - אטורי רבטליב
ארני - אטורי - באלק - מקופ - בקיניב - הארצ - אקנין - אלא ריב
ז - קסי - אטורי - אלא - אטורי - אהחביב - האכוב - טל' - חסב - טל' - כעלן
אטליב - אטורי - ארני - אלא - קוסק - רונט - טל' - אגיס - אלא - יגיס
בט - דאני - אטורי - שביב - אלא - באלא - אקוב - ארני - אלא - אלא
אקניב - האטורי - אטורי - אלא - אלא - אלא - אלא - אלא
אטורי - אלא - אלא - אלא - אלא - אלא - אלא - אלא
אטורי - אלא - אלא - אלא - אלא - אלא - אלא - אלא
אטורי - אלא - אלא - אלא - אלא - אלא - אלא - אלא
אטורי - אלא - אלא - אלא - אלא - אלא - אלא - אלא
אטורי - אלא - אלא - אלא - אלא - אלא - אלא - אלא

כבדק (טאל) אלא

אליב - אלא - אלא

לשם צד אלו, כמו את הצדדים הקשים
שביקשתי מלפניו לנהוג; קשה לנהוג על אצלם
שגם לא אכן להלך עם אמו.

לאורי ולר' יהודה מלניץ יחסי מאוד מילדות
היא היתה לעולם בזיקר נשאויה הוה לעבור שינוי
מחולת אצל בנימו.

בשינוי והבטא ~~בהתייחסות~~ לחיים לאנשים ולסוגם
אולי, ויהי הוה עם ~~הבטא~~ גיוס וצבא ולתחילתה
כמאין אנה ים לשחת עם אלו לא רק על צדדי חילן,
שישלימה בהי היא שחתה ולא מוערה שום משל. אנה

שוא לא מנהג צד החיים, איך הוא ראה את המצוי לכה
על אנשים - מנהג אנה ולכיב מוכנא בהם את הטוב, והליך
הטוב, הוא הוה לחיה את הטוב ושלל את כל מנהג
הטוב שפיר נאה אלו בנימו.

בשיחה נובת שפילק אלו בחפז, ~~אם~~ ~~הטוב~~ לא
אנה אלה השלמה, איך הוא שינה גיוון ונפיה
אפס ב-כך איך במחן ~~ה~~ קצב של קי, והוא עם
החיות הקטני שגויה ~~ה~~ עם כניו ניסה לכה צדוה
ולצדו בכניו איך הוא ראה את הצדדים, ולא אנה
על יבטים בקטפ לענין הוה אצלו הוא השניק.

למה שוא היה מאוכזב מנהג אנשים הוא היה אישית
בקטפ לענין הרב ~~ה~~ אבל הפיחה שלו הוה ~~ה~~ ב
החוליים והבת לפין ~~ה~~ אמונים באוניברסיטה אחי הקיבוצי.

בן שבעה
החלונות הללו היא היא היא
דולמיה, היא דבר, וכאילו שנים מהבן אבו דברים
קצתו אולם לא יופו אמן אצלה, ביהם לו נאמרו
שכל הדברים למען אלו אתך שיהיו נכסיהם
~~עליו~~ ~~עליו~~ ~~עליו~~ ~~עליו~~ ~~עליו~~
~~עליו~~ ~~עליו~~ ~~עליו~~ ~~עליו~~ ~~עליו~~
~~עליו~~ ~~עליו~~ ~~עליו~~ ~~עליו~~ ~~עליו~~
~~עליו~~ ~~עליו~~ ~~עליו~~ ~~עליו~~ ~~עליו~~
~~עליו~~ ~~עליו~~ ~~עליו~~ ~~עליו~~ ~~עליו~~
~~עליו~~ ~~עליו~~ ~~עליו~~ ~~עליו~~ ~~עליו~~
אולימיה שבנו של דבר הם וסדרו על ה-33-הוא הוא

1/19

אורי!

בשחרתי משנה הקטל אציתי לנרקיסים" קלעם הכאסאני
קפאתי אמתגלות הכי צפוף,

כקל סרבו אצאת, אצ שמתגתי אצמי אלו החצר בו אצמי
אומד, אדבסם האם אישתגם את הפלר ולי רק רבי שגא
תתפלל בכתי שוב המצואת האורה,

אצמי אקלי כושלור אצמי למסב אבאיתון, שאכן אצמי
חצרת היל החצר, אבתצר אומי הלי ספר שרואתנו אצמינו
אלתי ולי ספר שגא אצמי,

למי הקונצרטיו פנוניה היו א המיטה, אדמי האותיות
שגם א פ אהבת אצמיך רב, א הקל אצמיך אצמי:
אכיל, אולבק, אול חו, הפל כלפ אצמי אצמי

רב אצמי היה אצמי שאכן אצמי אצמי אצמי
אצמי אצמי אצמי אצמי אצמי

כאף אצמי אצמי אצמי אצמי אצמי אצמי אצמי
שג אצמי אצמי אצמי אצמי אצמי אצמי אצמי

אקוב חמיב נקיס (נקיס) אצמי אצמי!

לדליו

מדינת ישראל - دولة اسرائيل
 משרד הפנים - وزارة الداخلية
 תעודת זהות - بطاقة هوية

05 735652 9	מספר זהות / رقم الهوية
כהן	שם המשפחה / اسم العائلة
אורי יצחק	שם הפרטי / الاسم الشخصي
משה	שם האב / اسم الأب
סולטנה	שם האם / اسم الأم
14/11/1961	תאריך הלידה / تاريخ الولادة
ר' כסלו - חשבו"ב	מקום הלידה / مكان الولادة
ירושלים	המין / الجنس
יהודי	נתינות / جنسية

שם הפנים
 פקיד תרשום

29/11/1978 ירושלים כ"ט חשוון תשל"ט

10.6.82

כלמ"ם

גלוית דאר חיילים

השולח:

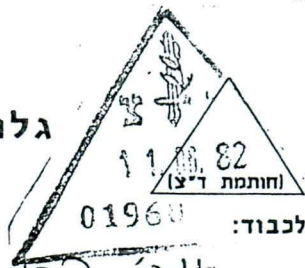
3356815 מס' אישי
 לו דרגה

כח שם משפחה
 א.י. שם פרטי

01968 מס' הדאר הצבאי

חייל! הקפד לוודא שהד"צ שרשמת שייך ליחידה בה אתה משרת.

חייל הכתוב כאן עלול להגיע לידי כל אחד, זכור! גם לאיב. כתוב חוויית - לא סודות! בטחון שדה

לכבוד: 01968
 א.י. שם משפחה

כח שם משפחה
 א.י. שם פרטי

שכונה
 עיר מקור

אל הנמען: במשלוח דאר הקפד ברישום מדוייק של הד"צ.

טופס 434 מק"ט 441104561